

**Clara Et Praeclara Methodus Parandæ Eloquentiæ,
Secundùm Doctrinam & Præcepta Cypriani Soarii è
Societate Jesu, Ad Captum Et Praxim Faciliorem
Accommodata**

Worpitz, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Paranesis ad Eloquentiæ Candidatos. In qua præter Figuras pleræque
Troporum species exprimuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68908](#)

PARÆNESIS

AD

ELOQUENTIÆ CANDIDATOS.

In qua præter figuræ pleraque troporum species exprimuntur,
exercitii scholastici ergo.

Quæ hactenus claritatis gratiâ diffusæ explicata sunt, possunt memoriæ causâ breviter ad præcepta Cypriani Soarii revocari, adjectâ ex his breviter explanatione, quæ ad definitionem v.g. troporum vel distinctionem, vel intelligentiam desiderari videntur. Hoc autem facto prædictorum doctrina exemplis inculcanda, imprimenda & exprimenda est; primò quidem singulorum seorsim, ut factum superius, tum insimul in discursu & argumento continuo, cuius paradigmâ subjicio, in quo cùm metaphoræ, & allegoriæ sint frequentissimæ, eæque per se manifestæ, eas annotare superfluum duxi.

Agendum Pieris è collibus ad optatas autumni ferias nuper egressa studiosa pubes;

Tempus instat, quo Diana mittas amoenitas.

VS

1. Periphrasis.

2. Metonymy. ex possessore res possessa.

3. Catachresis pro di-

mittas vicinum

pro prior

ex causa

eu In-

rentore,

et ex

osessore

cs posseb-

a.

4

32. 33. Met
tony.quia facit
opulentos
& illu-
stres.14. 15. Sy-
necdochē
ex mate-
ria res u-
niverla.16. Synec-
dochē ex
uno plu-
res.17. Peri-
phrasis.18. Synec-
dochē ex
genera
species,
id est Jo-
vis cere-
bro.19. Anto-
nomasia
pro Ro-
ma.20. Meto-
nymy, sce-
lus pro
sceleratoira pro
irato.21. Peri-
phrasis.22. Ono-
matopæ-
ja.

24. Synecdoche ge- 316 De Exornatione Argumentat.

nus pro specie.

25. Hyperbole.

26. Sy-

nechoche

ex mate-

ria rostra-

tarum na-

yiam.

27. Auto-

nomaia.

28. Meto-

ny. conti-

nens pro

conten-

to,

29 Anto-

maia.

30. Me-

tonym.du-

plex.

31. Meto-

nym. tri-

plex ex li-

gnores-

figuata.

32. Ono-

matopæ-

ja.

33. Synec-

doche ex

pluribus

unus.

34. Peri-

phrasis

pro Elo-

quentia.

24 Artemilla suam, quā ad animalium mon-

25 nihil præstantius, cuivis instillare, differ-

26 ample atque ornare rationem suggestere, u-

gumenta suppeditare, loquendi agendio

dexteritatem transfundere apperit, quā si

26 prof rostris cum Tullio, sive pro Regum Ca-

sarumque adytes cum Asinio Polione, si-

27 nōtia.

28 29 sacris in exedris cum Gentium Doctore,

pro curia cum Græciæ Oratore, sag-

ten

togaque Consilia expromere, obscur-

illuminate sententiis, dubia solidare, inutilia

refellere, firmare vacillantes, dissidentes

componere, compescere perduelles, obli-

etantes sternere, obstinatos emollire possitis

31 ac valeatis, sine rubore purpuræ, sine fasciu-

formidine, sine metu buccinæ, cum totius

32 plebis admururatione. Et nè verbis for-

san meis fidem abrogetis, en ut ipsa affatu-

33 unumquemque dulcissimè. Adesto animi-

quisquis generosum natus sanguinem, ad

34 dicendi gloriam eniteris; adesto, nè metue

tibi me Ducem, tibi me formaticem fore, ni

diffide: ingenium illustrabo lumine. Ad ar-

gumentorum disquisitionem, judiciū ad or-

ationem, linguam ad verborum ornatum, la-

bra
reli

Tu
torp

diffi

ut t

vigi

con

pul

ti,

3

tib

de

mu

gl

m

de

m

m

g

ea

q

bra ad modos & numerum, manus denique, reliquumque corpus ad agendi venustatem.

35

Tu solum mæstum timorem exute, cum timore torpentem ignaviam, cum ignavia horrorem difficultatis, cum horrore laboris fugam,

36

ut te legere Tullium, volvere Demosthenem, vigilare ad Cleanthis lucernam, oleumque

37

consumere pigrat nunquam, sed scholarum pulveri immorari, atque immori sit voluptati. Ità furorum non ambige, quin

38

38

38

templa te suspicere, civilia regiaque subsellia

39

tibi assurgere, canos & impuberest tibi caput

40

deponere sis visurus, & post messes non

42

multas, laboremque per brevem, amplissimam gloriæ messem sis collecturus.

Paradigma brevius.

Ardentissimum sit licet, utilissimum tamen animi tempus adest, quo rusticus tecta deserit, ferrum arripit, ut granum ante hymen terræ omnium parenti mandatum, demetat, & in horreum deportet: hoc tempus mille votis desideratum, quo flavescit in agro Ceres, detondetur campus, verè lœtæ, ut eas vocat Latinus Poëta, falcantur segetes, quæ panis imò aurum sunt agrestis turbæ.

Has

35. Metonymia.

36. Metonymia.

37. Synecdoche ex

conse-
quentiaantece-
dens.38. Meto-
ny. mul-
tiplex.

contin.

pro con-
tento.39. Synec-
dochepars pro
toto.40. Meto-
nym. con-
tentumpro conti-
nente.41. Meta-
lepsis.42. Cata-
chresis.

Has ut colligat, brevibus non parcit viribus
quas alia resarcire nequit ratione, quam
bene cum susurro de monte frigidâ, aut so-
turigine competstri. Languenti medicina
una cum rerum ubertas, ut yisu delibata
non fere (si credere fas est) compellat agrico-
lam. Sed pluviam me ciere Jovis creno quod
advertisis non ambigo.

En breviculum exemplar, in quo omni-
tropi: nam *ardentissimum* Metonymia est
contentum enim est ardens, nempe sol, non
ipsum tempus; sequitur Periphrasis: tempus
quo &c. pro aestate. *Rusticus* syncedocbe est
ex uno plures, & *recta*, ex parte totum, videlicet
domus, ferrum ex materia res universa,
granum ex uno plura. Parenti metaphora
mandatum catachresis, vicinum pro proprio
id est, commendatum, quanquam & hoc ca-
tachretice imp̄oprium est, similitudine im-
propria. Ut *granum demetar*: ex antecedenti-
bus consequentia, quod enim prius fuit gra-
num, jam est culmus, & spica. *Mille votis de-*
sideratum hyperbole. *Ceres* metonymia pro
frumento, ex causa effectus. detondetur me-
taphora. *Læta segetes* est metonymia, quia ro-
sticum faciunt lætum. *Latinus Poeta*, antono-
masia pro Virgilio. *panis & aurum* sunt, eis
Metalepsis duplex, vectæ enim domum, tum
trituratae, eventilatae, commolitaæ dant panem
rustico, & pecuniam, si vendantur. *brevi vi-*
res Catachresis, *resarcire* itidem catachresis
susurro Onomatopæja. *medicina* metapho-
ra: in fine fere pro ridere ponitur, ironia
neficio

nescio an satis congruā nisi per sequentia, in
quibus est allegoria clarior, reddatur.

Ad horum similitudinem alia atque alia
efformari possunt, tum ut troporum notitia
altius imprimatur, tum ut usus eorum com-
babitur. Speciatim aurem in allegoria operam
collocare est utilissimum tum ad copiam, tum
ad ornatum orationis, quod factu facillimum,
si similitudinem queras ejus rei, quam elo-
qui vis. v.g. assume horrum floridum, & ani-
mam ornatam virtutibus, vel orationem tro-
pis & figuris exultam, aut agricolam rus a-
rantem, ferentem, & hominem qui animum
virtutibus excolere vult, aut scientiam, aut bel-
lum describe in similitudinem tempestatis;
Tartarorum irruptionem in similitudine ex-
undarionis; studiorum cursum in similitudine
navigationis in mari &c. Hujusmodi orna-
menta creberimē reperire est, non tantū
apud uithores profanos sed & sanctos Patres.
Ita D. Chrysologus sermo 49. in hujus sæcu-
li mare tumens pompā elatum vertice, undo-
sum sectis, insciā fluctuans, clamosum liti-
bus, fremens irā, s̄avum perfidiā, peccatis nau-
fragum, impietate demersum misit pescatores
suos Christus. Ambro sius de pænitent. cap. 3.
Confessio tua pænitens medicina est, ipsa te
curat, nec patitur vulnus tuum pati putredi-
nem, sed mox ut ingemueris, superinducit in-
dē notabilem cicatricem. S. Augustinus l. 3.
de natura & gratia. c. ult. ò mens farcta para-
disus deliciarum, variis bonorum operum
virgulitis confita, variisque virtutum floribus

bni cd-

320   *De Exornatione Argumentat.*
purpurata, & suaviter cælesti gratiâ irrigata
hæc est fratres mei paraditus, in quo plantavi
lignum vitæ cælestis Sapientia &c.

C A P U T   XXII.

De Ornatu, qui est in verbis conjunctis.

Dixit suprà l. 3. c. 4. Cyprianus ornatum
orationis duplēm esse; in verbis singulis, &
in conjunctis seu continuatis, id est, uno seorsim
sumpto, verbo & in tota constructione,
seu in pluribus. Hinc egit primò de ornatu,
qui est in uno verbo, dum egit de simplici-
bus, quæ grandiora, sonantiora, nitidiora &c.
& de translatiis per metaphoram, Synedo-
chen &c. usque ad allegoriam exclusivè, &
quia ornatus, qui in allegoria, periphrasi, hy-
perbole & hyperbole est, tropicus est, cum re-
liquis tropis illum expedivit, licet sit in verbis
conjunctis. Nunc verò solùm agit de ornatu,
qui est in verbis conjunctis sine illa transla-
tione seu mutatione significationis, & hic
consistit in collocatione certa, & in modo
quodam ac forma verborum, collocatio e-
nim facit, ut non tantum suo ordine verba
ponantur, quem rei natura exigit, sed etiam
nè asper fiat concursus syllabarum; forma ve-
rò verborum superaddit gratiam orationi,
currat, & cadat ad aurium lenocinium. Illa
tollit asperitatem, hæc autem confert har-
moniam quandam & modulationem, que